

Выходить у Львовѣ
ше дня (кромѣ недѣль
и гр. кат. святъ) о 5-ой
годинѣ по полудня.

Администрація: улица
Чарвецкого ч. 8.

Редакция: ул. Франціс-
кавска ч. 10, дворъ 10.

Письма принимаютъ ся
лишь фражованіи.

Реплямація: геопечата-
нній вѣбный вѣдь порта.
Ружонисы не свертують ся.

НАРОДНІА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львовской“.

Передплата у Львовѣ
у Администраціи „Газеты
Львовской“ и въ ц. ж. Ста-
роствахъ на провинціи:
на цѣльый рокъ 2 вр. 40 к.
на пѣвъ року 1 вр. 20 к.
на четверть року — 60 к.
мѣсячно . . . — 20 к.
Пощинное число 1 ж.

Зъ крѣткою пере-
сылкою:
на цѣльый рокъ 5 вр. 40 к.
на пѣвъ року 2 вр. 70 к.
на четверть року 1 вр. 35 к.
мѣсячно . . . — 45 к.
Пощинное число 3 ж.

Рада державна.

На субботнійшомъ засѣданіи Палаты пос. промалявъ мѣжъ иншими пос. Телшевскіи и порѣвнувавъ тепершній бюджетъ зъ бюджетами попередныхъ лѣтъ. Бесѣдникъ старавъ ся доказати, що тягарь податковий ставъ далеко бѣльшій, якъ здѣбность податкова людности и зазначивъ перетяжене галицкихъ селянь якъ такоже звернувъ увагу на некористне для селянь виконуване справедливости. Дятого то жадавъ бесѣдникъ вѣдповѣднои реформи податковои и судовничои, а передовѣсьмъ реформи податковъ ґрунтовыхъ и обниженя податку домово-чиншого для людности селяньскои. Въ дальшій бесѣдѣ своіи зазначивъ посоль, що правительство заявило вѣдь 1891 р. на поли шкѣльничства богато прихильности для Русинѣвъ и Полякѣвъ.

Пос. Ж а ч е к ъ доказувавъ, що все Славане повинни сполучити ся противъ Нѣмцѣвъ. Пос. Л ю е г е р ъ доказувавъ въ довшій бесѣдѣ, що выступаючи противъ жидавъ мае на думцѣ борбу зъ великимъ капиталомъ, котрый противити ся либерализмови. Дальше выступавъ бесѣдникъ противъ фаризейского либерализму лѣвщицѣ и заявилъ, що въ дѣйствности есть за найширшою свободою слова и прасы и навѣтъ за загальнымъ голосованемъ. Наконецъ доказувавъ бесѣдникъ, якъ великий користи мае рѣшительскэ группа зъ регуляциѣ валюты. На вѣдповѣди пос. Менгера Люегерови закрыто засѣдане.

Въ Колѣ польскомъ вѣдбувъ ся вчера выборъ до комісії спѣльныхъ Делегацій и голосоване въ справѣ выбору президента и вице-президентѣвъ Палаты посольствъ. Що до выбору

президента, то — якъ доносятъ зъ Вѣдни до польскихъ газетъ — голосували все партиі Кола польского однодушно на Хлопецкого. Въ справѣ выбору першого вице-президента була бѣльшость голосѣвъ за пос. Катрайномъ. При голосованіи надъ выборомъ другого вице-президента розбили ся голоса досыть значно. Пос. Абрагачевичъ доставъ зъ разу 22, пос. Мадейскіи 13 а пос. Вайгель 10. При гѣньшійшомъ голосованіи дѣстали оба кандидаты по 23 голосѣвъ и мусѣвъ ажъ льосъ рѣшати. Пос. Мадейскіи вытягнувъ льосъ и подякувавъ тогда за выборъ.

При выборѣ до спѣльныхъ Делегацій выбрали зъ посольствъ: Яворского, Хшановского, Шпановского, Поповского, Мандичевского, Клоцкого, Водзицкого, а заступниками Генцля и Вол. Гнѣвоша. — До комісії податковои выбрали: Козловскіи и Гнѣвоша. — До постійнои комісії промыслои выбрали: Вайгель, Лось, Соколовскіи и пос. Барвинскіи.

Зъ рускихъ товариствъ.

Першій загальній зборъ тов. „Шкѣльна помѣчь“ въ Стапиславовѣ вѣдбули ся въ недѣлю дня 13 марта. Товариство мае на цѣли нести моральну и матеріальну помѣчь убогій руской молодежи всехъ шкѣль публичныхъ, якіи суть въ мѣстѣ, а въ першій мѣрѣ молодежи шкѣль зъ рускимъ языкомъ выкладывымъ. Потрѣба такого товариства стала ся крѣпкою вже зъ давна, тому то мѣсцеві патриоты задумали ще въ осени мѣнувшого року заложити у себе „Шкѣльну Помѣчь“. Справа введеня еѣ въ життя протягнула ся черезъ те, що Намѣстництво не приняло першого статута.

Закимъ товариство могло вѣйти въ житье, скинули мѣсцеві громадяне 35 зр. для убо-

гихъ школяриковъ рускои школы вправѣ при семинаріи учительскои, а зъ тыхъ грошей закуплено 8 паръ чобѣтъ, кѣлька плащикѣвъ зимовыхъ и шапокѣ, трохи знитѣвъ, оловцѣвъ и книжокѣ.

На зборахъ приступило 25 членѣвъ звичайныхъ и двоухъ епомагающихъ. Именно: вѣч. о. А. Войтъховскіи, викарій катедральный и о. Садовскіи, докторандъ богословія зъ заведеня Августінеумъ у Вѣдни, першій зъ вкладкою 50 зр., другій 20 зр.

Загальній зборъ выбрали черезъ аклямацію головою товариства Омеліана Дбрисовского, катихита школы вѣдѣловои женьскои, а до вѣдѣлу вѣшли пп.: С. Недѣльскіи профессоръ гимназіальный, Р. Заклинскіи профессоръ рускои школы вправѣ при семинаріи учительскои, С. Веберъ учитель школы народнои им. Мицкевича и Д. Пелвенкіи учитель школы народнои им. Чацкого, а на заступникѣвъ панна Радайска, учителька школы вѣдѣловои и п. Данкевичъ, властитель друкарни. Зъ важнѣйшихъ ухвалъ, заправшихъ на зборахъ се тоты, чтобы вѣдѣль просивъ Преосв. Епископа о порученя вѣч. свѣщенству діецециальному основаного товариства.

Переглядъ політичный.

Нинѣ мае вѣдбути ся выборъ президента Палаты посольствъ. Здае ся, що завтра прииде до выбору другого вице-президента, а въ кругахъ посольскихъ говорятъ, що колибъ выбрано пос. Мадейского, то вѣнь зрече ся профессуры. Такъ бодай доносятъ зъ Вѣдни до Dzien. Polsk-oro.

Правительство сербское мае въ новій скупщинѣ 12 до 14 голосѣвъ бѣльше. Скуп-

13)

КУМА ЖУРБА.

ПОВѢСТЬ.

Г. СУДЕРМАНА.

Перекладъ зъ нѣмецкого.

(Дальше).

Осьмой годѣ побачивъ на дорожѣ, ведучои черезъ фѣльварокѣ, перевѣзку карыту, котрой сѣбній прикрасы поблыскували въ ранѣшнійшомъ промѣню сонця.

Довго дививъ ся за повозомъ. Все здавало ся ему сномъ... Ему такъ дивно щасливо было на души, що чувъ, якъ то щасте майже непокомло его.

— Чимъ я заслуживъ собѣ се? — пытавъ ся вѣнь самъ себе и почавъ раздумувати, якою то будучою гризотою прииде ся заплачати за се щасте. Коли близнята приишли повѣдомили его, що вѣзокъ уже захавъ, почувъ якійсь смутокъ и бѣль у сердцю.

Въ городѣ приходства, въ котромъ цивили бозы и ясьмины и на котрого муравѣ блѣстѣла роса въ промѣню сонця, стояли двѣ людскіи громадки, одна бѣла, друга чорна, обѣ здадека вѣдь себе. Були то хлопцѣ и дѣвчата, що мали нинѣ причащати ся.

Гальшка въ снѣжно-бѣлой муслиновѣи сукенцѣ, въ коронковѣи хусточцѣ, перевязанѣи навхрестъ на грудяхъ, выглядала такъ чудово и мило, якъ бѣла цвѣтка тернины.

Лицко еѣ було незвычайно бѣде, очи мала все спущены, а въ рукахъ обертала то книжку до богослуженя то галузку бозу, котру держала.

Павлусъ приглядавъ ся їи довго, але она не звела очей на него. Видко не хотѣла жадною думкою свѣтловою еколотити святочной настрѣи своеѣ души.

А потѣмъ прийшовъ священникъ. Давѣнь обзвавъ ся и органы залунали зъ мурѣвъ святинѣ — а обѣ громадки парами звѣльна посунули ся черезъ церкву до престола.

Павлусъ ишовъ за обѣма Ердманами, котры въ довшихъ и чорныхъ сурдутахъ выглядали зовсѣмъ показно и поважно. Нечайне почуте вины, того бакая несновоненои пѣметы, вернуло ему зъ новою силою. Нахиливъ ся троха впередъ, пхнувъ ихъ злегка въ плечѣ и зѣ слезами въ очахъ шпнувъ:

— Простѣтъ менѣ! Я провинивъ ся супротивъ васъ дуже!

Они оба дружили ся лѣктами и флютерно понурили очи, вѣдповѣли ему нѣбы невиннымъ, прибитымъ голосомъ:

— Мѣи сыну, прощасмо тобѣ!

Павлусъ чувъ добре, що вклять собѣ зъ него, але сердце его було тодѣ такъ повне

любви и побожности, що кшны цѣлого свѣта не досягали его въ тѣи хвили.

По обоухъ сторонахъ престола уставили ся двѣ громадки дѣтей.

Павлусъ кинувъ несмѣлый поглядъ по навѣ церкви, напханѣи товпою народу, але не могъ розпѣзнати въ тѣи товпѣ нѣкого.

Пѣдчасъ цѣлого богослуженя и промовы священника, все дививъ ся невоворущно передъ себе. Все здавало ся ему сномъ.

Хвилину пѣдѣйше почувъ, що колѣна его спочивають на мягкой подушцѣ на схѣдцяхъ престола... Потѣмъ вѣдходячи, бачивъ, якъ Гальшка горячо молила ся и ревнио плакала — и подумавъ собѣ:

— Плачь, плачь теперь, небавомъ будешъ знову смѣяти ся.

А потѣмъ смѣтавъ самъ себе, чому все люде взагалѣ такъ богато смѣютъ ся, коли збравши все житье разомъ, такъ маленько есть на свѣтѣ такого, зъ чого бы можна было радувати ся.

Наразъ обзвали ся радѣсными тонами органы и хоральный свѣвъ поплывъ церквою, — тодѣ поглядъ его побѣгъ у гору крѣзь дуговой краски мальованыхъ вѣконъ церковныхъ, черезъ котры снопамы впадало промѣне сонця.

И коли такъ дививъ ся на гру красокъ, наразъ налякавъ ся. Саме надъ престоломъ, коло самого верхка, стояла величезна, повура,

штина збере ся дня 6 цвѣтня, а президентомъ буде выбраный либераль Тушаковичъ. Радикалы будуть голосувати на Пасича.

Д О П И С Ь.

Изъ Станиславщины.

(Для чего бѣда и темнота, а такожъ и моральный упадокъ межи народамъ? або спостереження зъ найблизшихъ околицъ Станиславова).

Прибувши на займану теперь посаду зъ сторонѣ, де просвѣта выше стоить и де экономичный станъ людности добре ся представляе, а де и моральность высоко стоить, зачудувавъ ся я немало крайной нужды, темноты и моральному упадкови селянства въ тутешнихъ сторонахъ. Ставъ я при борбѣ о розширюване просвѣты роздивляти ся, зъ водки берутъ ся наведеніи три головніи хибы мѣжь селянствомъ. Отожь першою сего причиною есть байдужность на все або апатія и непорядность тутешнихъ селянъ. На се доказъ: Въ Жидачовщинѣ н. пр. истнують такъ званий позычковой касы громадскіи, де може заратовати ся не оденъ газда въ разѣ потреби позычкою и уникае тымъ чиномъ лихвы. До сего треба додати, що зъ водсотковъ, побираныхъ правильно шо кварталю черезъ делегованого Выдѣломъ повѣтовымъ урядника, удержуе громада всѣхъ своихъ урядниковъ и оплачуе дотацію учительску, а такожъ потреби школы. Притомъ люструе урядникъ Выдѣлу повѣтового жидачовского и станъ касы громадской кварталню, а се причиняе до точности рахунковъ, веденыхъ урядами громадскими. Въ найблизшой околицѣ Станиславова того не видко, а може коли и було, але якое не такъ енергично стягало ся въ лѣпшихъ часахъ и каса позычкова не принесла громадѣ хѣсна и не приноситъ. Въ иномъ мѣсци оповѣдали менѣ люде, шо не знаютъ, якъ собѣ poradити зъ пляномъ и кошторисомъ на будову школы, тожь належить знати, шо Выс. Рада школьна выдала т. зв. нормальный пляны будынокв школьныхъ ще въ р. 1889 и на жадаие черезъ Свѣтлй Рады школьніи окружнй удѣлае безплатно интересованымъ, а тымъ самымъ положила запору несоветнымъ недипломованнымъ „бавмайстрамъ“ сѣльскимъ, котрй неразъ вызыскують непорядныхъ громадянъ своими плянами, а тымъ неразъ здержують будову школы.

По селакъ не видко читалень и крамницъ, котрй находятъ таку моральну поѣпору въ „Народ. Часописѣ“. Нарѣдъ въ зимѣ въ недѣлю и свято по вечѣрни, не маючи розрѣвки въ читаню книжокъ, анѣ въ свѣтѣ,

анѣ не посѣдаючи читальнѣ, хочъ будынокъ старои школы стоить порожний, збирае ся по дорогахъ, бо въ коршмѣ не може помѣстити ся и балакае за рѣжнй справы. Молодѣжь маюча злыи примѣръ зъ мѣста, стае по дорогахъ и заховуе ся не конче прилично. Дѣвчата идуть на службу до мѣста и вертають зѣпсованй, а бувъ навѣтъ випадокъ, шо одна дѣвчина сѣльска, пшовши на службу до Коломыѣ, пропадала десь безъ слѣду, и мати вдовица не могла вые еѣ водшукати.

Дорожня по селакъ нечувана; зъ найменшою дробницю идуть навѣтъ дѣти до Станиславова. А зависть яка тутъ межи сусѣдами, то не дастъ ся навѣтъ описати. При томъ нужда страшна, бо пьянство цвите, хочъ не въ сѣлѣ, то подъ ослоною въ мѣстѣ. Громады не були бы такъ бѣдны, особливожь тѣ, котрй находятъ ся надъ Быстрицею; они мають тутъ рѣнѣ, за котру можъ рѣчно мати до 200 зр. приходу. Мають такожъ право польованя и право рыболовства, але сего не умѣють використати, а часто и не хотять, або ще и саміи собѣ роблять шкѣду. Не знаючи своихъ правъ, часто водъ лѣтъ кольканицати не упоминали ся водъ сторонѣ конкуруючихъ о належитости преліминаря школьного, выплываючй зъ арт. 24 зак. школь. зъ 2. лютого 1885. Дочисливши лиху господарку орну и нечуване лѣвнство, знаходимо причину нужды и бѣды, за котру только всюды чути.

О найменшу дробницю треба старати ся силомѣцъ и то причиняе ся до руины мешканцѣвъ, шо противлять ся всякому поступови. Помимо найревнѣйшой тутъ врацѣ душпастирской, помимо упадаючихъ силъ учительскихъ подъ трудами введеня якои цивілізацїи, все дарма, а станъ представленый, згѣднй зъ правдою, родить апатію межи тымъ, котрй свои силы жертвують для добра народу.

О. П.

Новинки.

Львовъ дня 20 марта.

— Конкурсы. Окружна рада школьна въ Золочевѣ оголошуе конкурсъ зъ речьяемъ до 15 и. ст. цвѣтня на посаду учителей: въ Везбрудахъ, Вѣлковцахъ, Богданцѣ, Чижевѣ, Оверьянцѣ, Кропивцѣ, Кудобинцѣ, Луцѣ, Метеневѣ, Монилѣвцѣ, Нунцѣ, Остаповцѣ, Перепелѣвцѣ, Подлѣску, Подлипцѣ, Стѣвцѣ, Сервирахъ, Скнилѣвѣ, Угорцѣхъ, Ушви, Вовквцѣхъ, Зашковѣ, Жабинѣ; дальше на посады молодшихъ учителей: въ Вѣлѣмъ камени, Гологорахъ, Озѣрнѣ, Олеску, Сасовѣ, Зборовѣ, Белци, Фирлѣвцѣ, Княжи, Кутахъ, Ожидовѣ, Подбѣряхъ и Скварявѣ. — Рада мѣста Ста-

ниславова розписуе конкурсъ на посаду комисаря торгового зъ платнею 600 зр. Поданя треба вносити до 15 и. ст. цвѣтня. — Рада школьна въ Гусятинѣ оголосила конкурсъ на слѣдуючй посады: молодшого учителя при чотиро класовой школѣ мужеской въ Копичинцѣхъ и Городницѣ, дальше при школахъ одно-класовыхъ въ Босырахъ, Яблонѣ, Коцюбинчикѣхъ, Машковцѣхъ и Сожирицѣхъ. Речьяецъ вносити поданя назначенны до 20 и. ст. цвѣтня.

— Заходомъ клубу Русинокъ вѣдбувъ ся вчера вѣдчатъ въ сали „Руской Бесѣды“ у Львовѣ. Пришло звыше 60 панъ и кольканицатъ мужичѣвъ. П. Маковей читавъ про двѣ важнй писательки нашй: Олену Пчѣлку и Лесю Украинку (т. е. про Ольгу и Ляису Косачъ, матѣрь и доньку). Вѣдчатъ очевиديو зацѣкавивъ обрѣвѣхъ, котрй прелѣгента нагородили олесками.

— Память Шевченка рѣшили обходити станиславский руский товариства (Бесѣда, фїлія Просвѣты и тов. рускихъ женщичѣвъ) дня 27 с. м. приладнымъ концертомъ, але тамошній Русины вже 7-ого марта поминали великого поэта въ хатѣ своѣй, въ „Руской Бесѣдѣ“. О год. 8-ой того дня зѣбрались тѣ зъ мѣсцевыхъ Русинѣвъ, кому Тарасова память свята и дорога, мужичны и жѣнки, и засѣли до спѣльной вечѣрѣ, въ часѣ котрой выжонано безпретенціональну, однакъ займаючу програму. Розпочавъ еѣ мѣсцевый поеть и голова „Руской Бесѣды“ проф. Остапъ Левицкй импровизованнымъ стихомъ, вмѣсту высокопатріотичного и пригожего до хвилѣ. Коли скончивъ и поднѣе чарку въ гору, зѣбранй водспѣвали пѣсню: „Ще не вмерла!“ Опѣсля проф. Кокорудѣ говоривъ про перекладъ псалмѣвъ рѣвными писателями на нашу мову взягалѣ, а Шевченкомъ особливо, ствердивъ, шо парафраза Шевченковй вайкрасшй и найбільше промляють намъ до серця дятлого, бо великй поеть ихъ украинизувавъ. Бесѣды выслуחנו зъ великою увагою. Вѣдтакъ п. В. Левицкй подавъ вѣстку про новй матеріялы до житєписи Шевченка и нововодкрытй а недрукованй шо его поезїи, а опѣсля сказавъ дещо про украинского ліричного поэта В. Забѣлу и про его гумористичне „посланїе“ до Тараса. Програму закінчили двѣ деклямацїи: одну „На вѣчну память Тарасовѣ“ Ксенѣф. Клямковача) выголосивъ въ молодецкимъ жаромъ и зъ великимъ аромѣнемъ п. Левъ Гузарь, — а другу („Причинну“ Тараса Шевченка) въ нѣжnymъ и глубокимъ чутемъ доня шидловецкого панотця п. Темнища. Поезія Ксен. Клямковича дала товчокъ проф. О. Левицкому розповѣсти цѣкавыи подробности въ житя и дѣяльности сего талановитого руского публициста и поэта, — почѣмъ наступили дружнй розмовы мѣжь зѣбравыми. Сѣи справдѣ импровизованй вечерницѣ причинились значно до оживленя умысловой працѣ у мѣсцевыхъ Русинѣвъ, и бажати треба, щобы Станиславцѣ частѣйше зѣбрались на таку дружну а притомъ поучаючу розмову. Сялъ до зложеня програмы певно не забракне.

— Дирекція желѣзничѣ державныхъ въ Станиславоѣ. Дня 15 с. м. рѣшено, шо третя галицка дирекція желѣзничѣ буде утворена въ Станиславоѣ. Въ тѣи справѣ ведутъ ся переговоры дирекцїи желѣзничой зъ радю мѣста Станиславова, а окромъ того выѣхало двохъ:

въ сѣру одѣжу прибрана постать жѣноча и дивила ся на него великими, глубоко запальными очима... Справдешня покутниця-Магдалина!

Почувъ, якъ зима дрозь перейшла ему по всѣмъ тѣлѣ.

— Кума Журба — шепнувъ и схиливъ голову, якъ бы въ покорѣ хотѣвъ приняти все, шо она ему до житя дае.

А коли зновъ поднѣе очи, сонце свѣтило зновъ величавѣйше, якъ коли инодѣ, крѣзь рѣжкобарвнй малюнкѣ вѣконѣ.

Пурпуровй и смарагдовй промѣнѣ ткали ясну авреолу довкола головы женщичы.

Але она стояла сумна середъ того богатства барвѣ и дивилась на него великими, запальными очима...

Наразъ гучнымъ акордомъ закінчили органы свою гру... радѣстно ударили серця зѣбраныхъ у церквѣ... громадка дѣтей побѣгла обняти родичѣвъ... и Гальшка заплаканными очима глянула на него привѣтно.

VIII.

Вѣдъ томъ важной въ своимъ житю хвилѣ Павло зачавъ занимати ся господарствомъ. Крѣпко державъ ся присяги, зложеной рано въ день першого причастїя. Працювавъ якъ послѣдній парббокъ, а коли мати просѣла его, щобы зважавъ на себе, вѣнъ цѣлувавъ еѣ въ руку и казавъ:

— Знаешъ, мамо, мы маємо ще только на правляти...

Коли вечеромъ пошла челядь спочивати, а близнята набѣгавши ся, десь вѣкнцы заснули, тодѣ мати и сынъ неразъ цѣлыми годинами сидѣли коло себе и робили пляны, рахунки разомъ; та коли только щось постановили, ледви заблѣсь имъ промѣнѣ надѣвъ, лучало ся, шо саме тодѣ глянули собѣ зъ перелякомъ въ очи и зѣтхнувши похилили головы — але жадне зъ нихъ не казало, якій то тягаръ давить имъ груди.

Въ томъ часѣ стала панѣ Єлисавета скоро старѣти ся. Довгй вузкй борозды порѣзали еѣ лице, долѣшна щѣка выступила наперѣдъ, а волосе немовъ снѣгомъ припорошилось. Лице зъ очей темныхъ, а теперь глубоко запальныхъ и повныхъ сумной журбы, можна було ще вычитати, якъ гарна була она колись.

— Такъ, бачишь, теперь уже зъ мене стара бабуся — говорила одного рана до сына, розчѣсуочи передъ зеркаломъ волосе — а година щася дотеперь ще не выбила для мене.

— Не кажи такъ, мамо; вѣдъ чогожь я ту? — водповѣвъ, хочъ у серци зовѣмъ не мавъ радѣстной надѣвъ.

Тодѣ она сумно усмѣкнула ся, погласкала его по лицу и сказала:

— Ты и справдѣ выглядаешъ менѣ такъ, якъ бы щасте схопивъ за крила... але не бу-

ду такъ говорити... бо и щожъ бы я почала, якъ бы тебе не мала...

Така хвиля выбухаючого зъ серця чутя мусяла имъ выстати на довго, бо часто минали цѣлй мѣсяцѣ, а пригнетеніи серця матери и сына не мали водваги порозумѣти ся зъ собою однимъ сердечнѣйшимъ словомъ.

Тымчасомъ близнята выросли на двоє кременыхъ, свавольныхъ дѣвчатъ, для котрыхъ исadne дерево не було занадто високе, жаденъ рѣвъ занадто глубокой. Черне волосе вило ся имъ тысячами кучерѣвъ доволка чола и зпоза нихъ вызырала на свѣтѣ пара очей, такихъ збитошнихъ, такъ блестячихъ тревогою и водвагою водразу, якъ колибъ чотири заблуканй сонѣшний промѣнѣ вызырали зъ гущавиннй темного лѣса.

Смѣхи ихъ обоихъ розлягали ся водѣ раннего ранка до позного вечора по домѣ на фѣльварку, и черезъ те тымъ больше разила всѣхъ тишина, коли они були въ школѣ або бѣгали десь поза домомъ по поляхъ и лукахъ.

Близнятамъ все було байдуже. Чи блескъ сонця, чи буря дома, они все мали збытки на думцѣ, а якъ коли балько розлютивъ ся ажъ такъ, шо вважали за безпечнѣйше скрыти ся передъ нимъ за пѣчь, то бодай щипали себе взаимно по ногамъ, абы нагородити собѣ той поневольный спокѣй.

Павла любили они незвычайно, але то имъ зовѣмъ не завяджало при томъ, щобы

урядників до Вїдня, щоби poinformувати о всїм правительстві. Мїсто Станіславів зобов'язалося побудувати будинок на площі Потоцького, після пляну, який подасть дирекція. Сума коштів дво поверхного дому, зложеного в 70 покоїв і 30 кабинетів на просторони 1.600 метрів буде выносити 160.000 ар. На те дає генеральна Дирекція мїстови позичку в квотї 100.000 ар. по 4½ прц. на 50 лїт. За вынаєм буде Дирекція платити 4.000 ар. рїчного чиншу, а крім того дозволяла на помїщенї склепів на долині, в котрих дохід обчислений на 5.100 ар., тож мїсто буде мати 9.100 ар. рїчного доходу з того будинку. З днєм першого липня 1894 р. має бути будова укінчена і вїддана до ужитку дирекції. Особна комісія має забезпечити дирекції помешкання для урядників числом около 180 і для кондукторів около 160. В тій цілі має вїйти в приватні умови, щоби до 1 липня 1894 стануло около 15 домів двоповерхних о 6 мешканцях, кождий в чиншом рїчным 2.400 ар. Дирекція станіславівська буде обіймати лінії вельвниць Львів-Станіславів, Стрий до Гусятина, Чернівці потїм Станіславів-Вороненка, новї вельвниць, що мають будуватись Галич-Тернопіль і Подільскї лінії.

— Чти отца и матір! Такъ учить четверта заповїдь Божя и то повиненъ добре пам'ятати собї той синъ, котораго отецъ осьими словами публично жалує ся: „Чи чували вы що такого подібного, щоби синъ вїдї батька силомїць ґрунт вїдбиравъ з рукъ, такъ якъ той мїй добрий сынокъ? Волочить мене по судахъ вже три роки и хоче силомїць мїй мастокъ вїдобрати та намавляє старшину громадску, щоби на мене куратора надала. Але чесна громада видїла и видить, що я вїдї маленька до старости працюю. И вїдбудувавъ хату, будинки и сподолы та сподївавъ ся на старість, що мїй любий синъ мене перейме в господарствї, и я буду мїг спочивати по моїхъ тяжкихъ трудахъ, а то мїй сынокъ мене за чубъ та обв'язлю, та по судахъ! Каже, що я мастокъ пропиваю. Я не пропивъ и не прощю, а ты сыну шажур четверту заповїдь Божю, то будеш мавъ мастокъ. Маю надїю, що и чесна громада мене вїдї бїды оборонить. — Іванъ Гунало. Аж не знаемо, що сказати на ти жалї батька на рїдного сына. Намъ чужимъ и незнакомимъ годї навїть выдати якийсь справедливий судъ в сїй родинїй сварцї, а всежъ таки думаемо, що хочъ и якъ бы не було, то синъ повиненъ бы пошанувати батька, хочъ бы вїнъ и дїйствию любивъ напивати ся. А прещї и в свїятомъ лїсьмї читаемо, що коли Ной, вийшовши по потоцї в ковчега и споживши надї мѣру вина, упивъ ся, то добрї старшї сыны его не насмївали ся зъ него, але вакрыли его, а вїнъ вїдї такъ, коли отверзаявъ ся, поблагословивъ ихъ и имъ жыло ся на добре на свїтї. А сказано такожъ, що благословенїе отца дому будувъ. Нехайже о тїмъ памятає той синъ, котораго батько жалує ся, та нехай дасть ему спожїи и на волочить по судахъ. Чейже батько не забере ґрунту зъ собою в могилу, а кому лишить его якъ не своїй рїднїй дитинї?!

— Посмертна згадка. В Опришвцяхъ померъ днї 3 с. м. Нарцызъ Евчукъ, учитель зъ сусїдного села Чужалївки. Ся громада, знана зъ свого доброго серця,

причинила ся до красного похорону небжчика, котрий полишивъ незаосмострену жену и дїти. Потїху духовну подававъ до послїдньої хвилї жита нещасного сухотника парохъ села Опришовець, Ви. о. Клоесевичъ. Щира подяка належить ся о. Клоесевичу и опришовецкимъ та чукаївскимъ парохїанамъ, котрї своему учителеви та секретареві вїдали послїднїу прислугу. — О. П.

— Нещасна пригода. В горальни в Рївдянахъ коло Струсова пукъ мїдїяний котель вїдї браги и ролїтївъ ся такъ, що куснї зъ него пробїли повалу и ажъ потїмъ упали. Выбухъ порозкидавъ балки и муры — а прїтїмъ пять робїтниківъ тяжко покалїчило.

— Чоловікъ, що зївїв годинникъ. Одна англїйска часопись лїкарска доносить про такий випадокъ. Вї домї божевільныхъ помїщенїо недавно тому якогось 37-лїтного чоловіка. Одного днїа прїйшла вїдвїдати его жїнка а посадївши трохи коло него хотїла вже вїдїти. Чоловікъ дуже ролїтївъ ся, бо думає, що она хоче скорше вїдхидити, якъ має на те позволене, щоби вї нимъ побутї. Жїнка хотїла его успокоити показавши ему своїй годинникъ, а божевїльний вхопивъ его вїдї неї и вї одай хвилї пролїкнувъ его. Лїкарѣ вї разу думали, що така незвичайна страва зашкодить чоловікови; однакжъ показало ся, що годинникъ вїчого не зашкодивъ божевїльному, хочъ 16 днївъ перебувъ вї его жолудку и кишкахъ.

— Землетрясенїе в Малїй Азїи. Зъ урядовихъ вїстей. якї вже теперъ привабирано о землетрясенїю в Малїй Азїи, про котре мы свого часу доносили, показує ся, що оно було далеко страшнїше, якъ то спершу говорено. В мїстї Малатїя, що мало 3500 домівъ, завалила ся одна третина вї нихъ. В девяти селахъ коло Малатїи завалило ся 160 домівъ, а при тїмъ згнуло 33 людей и 396 штукъ худобы. В 16 другихъ селахъ завалило ся 179 домівъ, зъ людей згнуло 125 душъ а зъ худобї 1106 штукъ. В Гасманворї згнуло 22 людей а двохъ тяжко покалїчило.

— Подяка. Самъ складаємо найсердечнїшу подяку нашимъ отцямъ духовнымъ Ч. св. В. В. в Жовквї оо. Сильвестровї Симеоновї Кизимї, Игнатїю Мирону Хмилевскому и Иосифовї Стефановї Мальчинському за щирю працю мїсїйну на Воли висоцкїй, котра вїдбувала ся черезъ 6 днївъ зъ початкомъ мїсяця марта сего року и на котрїй сотки людей слухали Богослуженя, бо ажъ 36 проповїдей було и не оденъ зъ грїшниківъ покаявъ ся. Такої науки послухати було варто и годить ся подякувати отцямъ духовнымъ. Такожъ „Богъ-заплата“ провїзоромъ Михайлови Ясеневичевї и Василиви Салї, що гостили зъ околичныхъ сїлъ сотку людей на тїй мїсїи черезъ всї дни мїсїйї. — Одежъ зъ участниківъ.

Штука, наука и литература.

— Ч. 5 „Зорї“ цїлє посвяченє памяти Шевченка. Складає ся зъ трехъ аркушівъ друку и мїстїть: три новї портреты Шевченка, двї иллюстраці до Гайдама-

се не було ясне, що теперъ уже она щоразъ, щоразъ бїльше вїддалювала ся вїдї пего?

Ажъ ось одного днїа коло Великоднїа случилось ся, що пїшовъ робити в поле, котре лежало троха вїддалеки вїдї прочої посїлости, недалеко лїса.

Вїнъ самъ сїявъ, а парбокъ зъ паркою коней волочивъ боронами.

Бїлу плахту до сїяня перевязавъ собї черезъ плечї и вдоволенїй приглядавъ ся тихо, якъ зерно падало, мовъ золотий водопадъ, блестячий на сонци. Наразъ выдалось ему, що зпоза темныхъ пїчївъ лїса бачить блымаючїй якийсь бїлий предметъ, котрий подносить ся и спадає, хитає ся, якъ колыска завїшена у воздухѣ. Але вїнъ не звернувъ бїльшой уваги на той предметъ.

Такъ надїйшла хвиля спочинку, назначена на снїданє. Парбокъ сївъ на мїшку збїжжемъ, а вїнъ самъ тому, що збїрївъ дуже, пїшовъ у лїсѣ шукати тїни.

Кинувъ скоро окомъ на ту лїтаючу у воздухѣ колыску и подумавъ собї: „То певно гамакъ“—але хто в нїмъ лежавъ, то его зовсїмъ не обходило.

(Дальше буде.)

що найбїльше забирати зъ его тарелї, выдирати найбїльшїй картки зъ его зшитка, уважати се за свою власнїсть и ще всїмъ говорити, що се ихъ, бо крали якъ сороки.

Немало вїнъ бїдний нажуривъ ся ними, бо лякавъ ся, що будуть щоразъ бїльше дичїти, а ту мати щоразъ слабша, щоразъ уже безсилнїшиша и байдужа, позволяла на все, бо не богато могла и хотїла о то журити ся. Але Павло зачинає свои пробы виховуваня дуже нещасливо, не вмївъ якоє забрати ся до того якъ слїдї. Его упомненя минали безъ слїду, а разъ коли зачавъ бувъ найгарнїшу моральну проповїдь, стало ся, що одна дївчина, зовсїмъ несподївано скочила ему на колїна, схопила его за нїсѣ и обернувшись до сестры крикнула:

— Ты чуєшь, а ему вже борода росте!

Почувши таке скочила ему и друга на колїна и обї одна за другою почали его сїпати за губы. Та коли вїнъ вїбїни справдї розгнївавъ ся, они голосно розплакали ся:

— Фе! не будемо вже зъ тобою вїдї теперъ нїчого говорити!

Вїдї днїа першого причастя, Гальшци вже не видавъ, хочъ зъ того часу минувъ уже цїлий рокъ.

Казали, що сї выслали в тїмъ часѣ до мїста, абы тамъ набрала „товариского образованя“. То слово вразило его дуже немилу; вїнъ ледї знає, що то значити, та хибажъ

ковъ и рисунокъ могилы его, иншїй якъ дотеперъ знаєный. Починаєсь оповїданємъ Тараса: „Варнакъ“; дальше идуть поезїи Глїбова, Гавриша и Шабловка, посвященїи памяти кобзаря; Подорожї в родїи села Шевченка, Коняського; якты в справѣ увязненя Шевченка; вїстки про его могилу, про одну его поезію: „Ой люді, люді, моя дитино“; Забїла и его посланїє до Тараса и кїлька цїкавыхъ короткихъ вїстей, зъ котрихъ одну подали мы на иншїмъ мїсци. Велике признанє належить ся впрїдїчкови и Товариству Шевченка за владженє такого цїнного числа „Зорї“. — Заразомъ вышовъ дальшїй аркушъ словаря російско-українського.

— дзвїнка ч. 5 мїстїть в собї статейку „Тарасъ Шевченко“ в дуже вдатныхъ портретомъ поэта; „Про дикихъ людей-мысливцївъ за Коропчевскимъ показавъ В. Чайченко; „Орлиця“ норвежске оповїданє Олесї Зїрки и оповїданє „Дикаръ“. Зъ поезїи помїщенїи: „Перебїнди“ и „Три пляхи“ Шевченка, Весна Дїяпрови Чайки, казка „Вовче добре дїло“ В. Чайченка, байка „Вовкъ и Кундель“ Л. Глїбова и розвязка загадки зъ ч. 4.

Господарство, промыслъ и торговля.

— Станъ воздуха за минувшїй добы числячи вїдї 12 год. в полуд. днїа 19 с. м. до 12 год. в полудне днїа 20 марта: середна теплота була — 3°0 Ц., найвысша — 6°0 Ц. (вчєра по полудни), найнишнїа — 5°0 Ц. нинї рано. Барометеръ иде до гори (763). Вїтеръ буде пїв. всїдний, мїрнїй, теплота опаде до — 4°0 Ц., небо буде легко захмарене; малый снїгъ, впрочїмъ погода.

— Цїна збїжжя у Львовї днїа 18 с. м.; пшеениця 7·75 до 8.—; жыто 5·75 до 6·25; ячмїнь 4·75 до 5·55; овесъ 5·59 до 6.—; рїпакъ 11·50 до 11·75; горохъ 6·75 до 9·50; вїска 5.— до 5·25; насїне льняне 11.— до 11·75; бїбѣ 5.— до 5·50, бобикъ —.— до —.—; грєчка —.— до —.—; конюшина червона 68.— до 73.—; бїла 75.— до 90.—; шведска —.— до —.—; кминокъ 18.— до 19.—; анижъ 36.— до 39.—; кукурудза стара —.— до —.—; нова —.— до —.—; хмїль —.— до —.—; спиритусъ готовый 12·25 до 12·50.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Прага 20 марта. Вчера по полудни прїхавъ тутъ саксїй король. На двірци повитала его Архїск. Марїа Иосифа та власти войсковїи и цивїльнїи.

Римъ 20 марта. Patria доносить, що власти дїстали повїдомленє, зъ котрого выхидить, що лїкаря папєского Касккавелього отроили двї особы, а то якає дама зъ клерикальной аристократїи и сї своякъ. Розведено слїдство.

Софія 20 марта. У кн. Фердинанда мала вїдбути ся операція и покликано навїть зъ Вїднїа дра Бїльтота. Однакжъ бїль в усь у князя вже уступивъ и операція показала ся злишна.

Надїслане.

Лїкаръ недугъ дитинячихъ.

Дрѣ ЗДИСЛАВЪ ШИДЛОВСКІЙ

б. лїкаръ шпиталю св. Людвика и елевъ-асистентъ клїніки хирургїчної в Краковї, вїдбувши кїльколїтнї студїи в клїнікахъ проф. Вїдергофера у Вїднї, Гєноха в Берлинї, Епштайна у Празї. 93

Ординує вїдї 3—5 ул. Театральна ч. 5.

За редакцію вїдповїдає Адамъ Кроховецкїй.

ИНСЕРАТЫ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

всякій эффекты и монеты

по курсу денги найдокладнѣйшымъ, не числами жадной провизии.

Яко добру и певну локацію поручае:

4 1/2 % листы гипотечны.	4 % позичку проинациуну галицку.
5 % листы гипотечны преміованѣ.	5 % " " " " " " " " " " " "
5 % листы гипотечны безъ премиѣ.	4 1/2 % позичку угорскою желѣзною
4 1/2 % листы Тов. кредитового земс.	дорого державнои.
4 1/2 % листы Банку крайового.	4 1/8 % позичку проинациуну у-
4 1/2 % позичку краеву галицку.	горску.

4 % угорскѣ Облигаціи индѣмнизационнѣ, котры то паперы контора вымѣны Банку гипотечного всегда купуе и продае по цѣнахъ найвыгоднѣйшихъ.

Увага: Конторѣ вымѣны Банку гипотечного приемае водѣ Вп. купующихъ всякій выльсованѣ, а вже платнѣи хѣсденѣи паперы цѣныкѣ, аже такоже купони за готѣвку, безъ веѣлякой провизии, а противно за хѣсденѣи лишень за одтрученемъ коштовѣ.

До эффектѣвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ зркусѣвъ купоновыхъ. за вворотомъ коштовѣ, котры самѣ носить.

8

Зъ огню

уратованѣ, зовсѣмъ чисти, безъ блуду и скамы товары передано менѣ въ порученемъ, цѣбы ихъ якъ **наискорше въ большѣи або меншѣи скѣлности по якѣибеудѣ цѣнѣ** розпродати. Товары, що до якости суть знаменитѣ, цѣны невычайно дешевѣ; о 1/2 цѣны звычайной вартости, а всео естѣ безъ блуду и скамы. Въ запасѣ естѣ:

- 1200 **швайцарскихъ годинникѣвъ** въ платиоку, въ волоченого бронзу, въ довгилѣ ланцушкоу, штука по 1 05 зр.
- 300 **швайцарскихъ годинникѣвъ стѣнныхъ** въ стилевыхъ рамкахъ. Знаменито урегульованѣи и идучѣ докладно на секунду въ опклевномъ циферблатомъ, вагою и маятниковомъ, штука по 1.35 зр, бѣучѣ по 315 зр.
- 1750 **штукъ полотна**, Румбурского и Штерберского, 30-лѣтневыхъ, найлѣпшѣи не доскожденѣи Вебѣ, для каждой родини; штука лише 5 40 зр.
- 400 **тузинѣвъ шовковыхъ хустокѣ**, въ найлучшого лювлянского шовку, каждая штука шириной барвы, давѣише 12 зр., теперь цѣлѣй тузинѣ лише 3 95 зр. можна ужити такоже на шию.
- 1200 **комплет. сервिसѣвъ** въ найлѣпшѣи карльсбадскѣи **порцеляны**, мальованыхъ въ цѣфты и инши декорациѣ, складаючихъ ся въ 1 пречудной вазы, 4 рѣжныхъ полумисокѣвъ, 1 сосѣрки и подѣставки на сосѣрку, солѣнничкѣ и 18 наигарѣйшихъ тарелѣвъ, всео равномъ лише 5.95 зр. Пачка до сего 70 кр.
- 2500 **комплет. сервисѣвъ до кавы** въ найлѣпшѣи карльсбадскѣи **порцеляны**, густо въ цѣфты птицѣ и золотомъ мальованыхъ, складаючихъ ся въ 1 прекрасного абрижа на каву, 1 сметанчарки, 1 цукорницѣ, 6 гарныхъ чарокѣ, 6 подѣставокѣ, лише 350 зр. Сервисѣ на гербату 4 зр, пачка до 1 сервису коштуе лише 40 кр.
- 500 **комплет. гарнитурѣвъ столовыхъ**, складаючихъ ся въ 12 штукѣ добрыхъ ножекѣвъ и вилочѣ, 6 ложокѣ добрыхъ, 6 такихъ ложочокѣ. Всео въ найлучшого серебра Британиѣ. Дальше 6 подѣставокѣ водѣ кожѣ кристалловыхъ, 6 подѣставокѣ округлыхъ на воду, 3 кубки на яйца посрѣблованѣи 1 ситце до гербаты. Всео разомъ лише 4.50 зр. — не повинно хибувати въ жадномѣ домѣ.
- 8000 **штукъ дерѣ (коцѣвъ) на конѣ**, грубыхъ якъ дошка, теельныхъ, сильныхъ и майже не до збужити сѣрыхъ въ широкии кольоровыми смугами, штука по 1.50 зр.; дальше дерѣ для фіякрѣвъ, жовтоволося въ бордурѣи розличной барвы, штука по 3 зр. Веѣ дерѣ сутѣ 190 см. довгѣи и 130 см. широкѣи
- 1280 **парѣ споденѣ** въ сильной, доброй, грубой материи зимовой, идея найновѣйшѣи моды добре и красно зробленыхъ, I рѣдѣ по 2 зр., II рѣдѣ по 3 зр., III рѣдѣ по 4 зр.
- 320 **комплет. гарнитурѣвъ мужескихъ**, въ доброй грубой, зимовой материи, идея найновѣйшѣи моды добре и красно зробленыхъ. складаючихъ ся въ сурдута, споденѣи камивольку I рѣдѣ 7.50 зр., II рѣдѣ 12 зр., III рѣдѣ 19 зр.

Повтаряю, що товары ти сутѣ безъ блуду и плямѣ, и коштують вичрѣмѣ 2 або 3 разы столько. Належить протѣ заговляти такъ скоро, якъ лише можна — Высылае ся лише за попередною заплатаю, або за послѣплатою почтою або желѣзницей. **Непригодный товаръ принимае ся назадѣ безъ перешкоды.** — Одинокий адресъ заовленѣ: **APFEL MOR. Wien I Fleischmarkt Nr. 12/D.**

На Великодний свята

поручае

38

КАРОЛЬ БАЛАБАНЪ у Львовѣ

Незаводячѣи въ розчинѣ **дрѣжджѣ прасованѣи** славной фабрики

Ад. Иг. Мавтиера и Сына у Вѣдинѣ
Ласкави заовленѣи зъ провинциіи принимаю вже водѣ нишѣи и доконую въ цѣфти недѣлю 2 цѣфти 1893.

Насердечнѣйша подяка.

Терпѣвъ емѣ водѣ молодѣи на рухтуру, котра була причиною, що бѣвѣмъ неспособный до войска, анѣ такоже до жадной тяжкой працѣ. Въ избѣжѣишѣи вѣцѣ хворѣи та дуже менѣи доскулювала; пѣхбращаючи ся щоразѣ больше и мимо того, що будучи заводнымъ цидулакомъ. бачувѣи я много подѣбныхъ случавѣ, — то однакъ въ моимъ вѣдѣи станѣи невозможно було порадовѣи. Дни 12 грудѣи 1892 р. заслѣбѣи я въ ночи нагло такъ небезпечно, що жыте мое було сумнѣвѣе.

Тогда за порадою добрыхъ людей удавъ ся я до славновѣдст-ного спецѣлисту бандажистѣи П. М. Фрайлиха, мешкающего у Львовѣ при ул. Шпитальной ч. 4 а. въ просѣбою о пораду, котрый сейчасѣ тояжъ ночи прибулъ, а освѣтивши решту ночи зумѣвъ мене своею аручностію и правдивою штукою водѣ смерти выратувѣи, такъ шо теперь емѣ зовсѣмъ здоровѣ.

Складаю протѣ найсердечнѣйшу подяку тому чесному и бѣг-лому въ свой штѣтѣи мужени въ тѣи бажанемъ, цѣбы его Господѣи заховавѣи якъ найдолгѣи лѣта для терпѣилюмъ людскости, котрый по-трафѣи безъ болѣи и безъ операціи найтяжшѣи случавѣ рухтуры выратувѣи, протѣ поручаю его яко найзнаменитѣшого спецѣлисту бандажистѣи вѣемъ терпѣицимъ.

40

Иосифъ Заць у Львовѣ.

(„Импресса“)

Яко свѣдки **Нарисѣль Аль. Водѣиць Цохмерѣ.**

Лише чарка старой житной горѣвки хоронитѣ водѣ простуду

БАЛАБАНОВКА

дорѣвнѣе зовсѣмъ конякови.

Лѣтерѣ 90 кр.

поручае торговля

30

Кароля Балабана у Львовѣ.

Необходимо для каждого господа дариства естѣ
Кнайпѣ Раурайнера
солодка кавы
30 смиколѣ, кавы въ зеренцѣхъ.
Давѣ она тогу невѣроянну користѣ, шо шарфидного спожитѣ чистого або супромѣ-таки переплѣтаномъ кавы въ зеренцѣхъ упичивѣи можна, та приладити собѣ длѣ-лежо сканѣйшѣи, а притомъ зороровшу и покинѣишѣи каву. — Знаменита яже до-токъ до кавы въ зеренцѣхъ.
Поручае ся дѣже жѣнщинамъ, дѣтѣи и хоровѣи.
Насѣрдованѣи осеторѣежо уликѣи.
Водѣи до нѣбѣтѣ. — 1/2 кілло 25 кр.

Водземки, насѣны лѣснѣи и дерева огородовѣи

старанно опакованѣи розсылае за попередною оплатою почтою або вѣ-лѣваницю Зарядѣи лѣснѣи Засѣвъ подѣ Чарною.

Вѣдземки лѣснѣи. Цѣна за 1000 штукѣ: Сосна звичѣ. 1 и 2-лѣти. по 50 кр. и 1 зр. — Сосна чорна 1 и 2-лѣти. по 50 кр. и 1 зр. Сосна америкѣи. 2-лѣти. 3-50 зр. — Ялицѣ 2, 3, 4 и 5-лѣти. по 1, 1-50, 2, 2-50 зр. — Модерѣвъ 2 3 4-лѣти. по 2, 2-50 и 3 зр. Вѣльхѣ 2 3 и 4-лѣти. по 2-50, 3 и 3-50 зр. — Берѣза 2 3 и 4-лѣти. по 2-50, 3 и 3-50 зр. Ясенѣи 1-рѣчный 8—15 см. зр. 3-50 — Явѣръ 1-рѣчный 10—25 см. зр. 4.— Кленѣи 2-лѣти. 25—40 см. 6 зр. — Акаціѣи до 30, 50, 80, 100 см. 2, 2-50, 3, 4 зр. — Crataegus на живѣи плѣтѣи 15—30 см. 8 зр. 25 40 см. 10 зр.

Насѣны. Цѣна за фунтъ = 1/2 кілогр.: Сосна звичѣи 1-60 зр. Сосна чорна 1 10 зр. — Сосна америкѣискѣи 4 зр. — Ялицѣ 1-10 зр. — Модерѣвъ 2 зр. — Акаціѣи 30 кр. — Берѣза 40 кр. — Вѣльхѣи 50 кр. — Ясенѣи 30 кр. — Доставка до вѣлѣваницѣ даромъ а мѣшочки на насѣны и за опакованѣи водземокѣи числитѣ ся на власнѣи кошта, ялицѣи и сосны водѣи 100—140 см. по 30 зр. за штуку.

Деревця огородовѣи. Цѣна за 100 штукѣ: Дички яблѣ-ножѣи 25—50 см. 1 зр. — Дички грушоу 15—25 см. 1 зр. — Лѣ-щина знам. гал. 25—50 см. 3 зр. — Порѣчки вѣдика соладка чер-воша 6 зр. — Лица широколиствѣи 25—50 см. 4 зр. — Кашталѣи звичѣи. 25—50 см. 3 зр. — Терѣи христовѣи 70—100 см. 4 зр. — Вяжѣи 70—100 см. 5 зр. — Ясенѣи 100—140 см. 4 зр. — Явѣръ 100—140 см. 5 зр. — Кленѣи 100—140 см. 5 зр. — Акаціѣи 120—150 см. 5 зр. Менше якъ 10 штукѣ въ одного гатувку не продаемо, а выше 100 штукѣ не высылае ся.

Въ случѣи ласкавого заовленѣи, просимо о поданѣи почты и стѣциіи зѣи высокимъ поважавѣмъ

Зарядѣи лѣснѣи въ Засѣвъ (подѣ Чарною)

пл. Засѣвъ ст. тел. Чарна.

Кореспондѣициіи въ письма польскѣи.

29

!!Важне для Священникѣвъ!!

Руска библія

о 7 томахъ (комплетѣи).

Зъ малюнками о красной оправѣи выдае

МИХАЙЛА ДЗѢКОВСКОГО

Пабути можна за цѣну знижену **10 зр.** — Подѣ адресою **Иванѣ Новакъ** улицѣи Госевско ч. 2 41 у Львовѣ.

Инсераты

(„оповѣщенѣи приватнѣи“) ягѣи для „Народной Часописѣи“ такъ такоже для „Газетѣи Львѣвскѣи“ принимае льшь **„Бюро Дневникѣвъ“ Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де такоже знаходить ся Експедиціѣи мѣсцевѣи тѣхъ газетѣи.**

